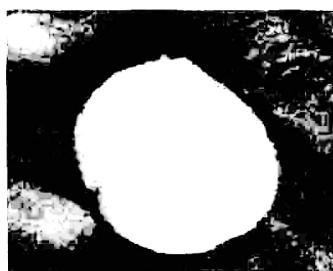

พอ ย่างเข้าเดือน 3 ชุมชนที่ซึ่งสืบทอดประเพณีดั้งเดิมหลายชุมชน ก็จะระเริมที่จะทำน้ำขุ่นเก็บไว้ หรือบุญยี่เป็งฟ้าที่จะต้องนำข้าวไปปักปันทำน้ำขุ่นด้วยโดยเฉพาะที่ชุมชนบ้านคำไฟ ตำบลลดงมะไฟ อำเภอรายมูล จังหวัดยโสธร

การทําข้าวโป่งของชุมชนบ้านคำไฟมีกระบวนการผลิต อันเป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่ดำเนินสืบทอดต่อเนื่องมาจากการพชนับตัวระบุแล้ว

การจะทําข้าวเกรียบโป่ง (เขียงโป่ง) นั้น ต้องใช้หัวเหนียวแข็งสุด น้ำตาลทราย ไข่ไก่ หั่งคินและน้ำสุก น้ำมันพีช น้ำเครื่องดื่มตาม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

กระบวนการทําข้าวเกรียบโป่ง มีขั้นตอนรายละเอียด

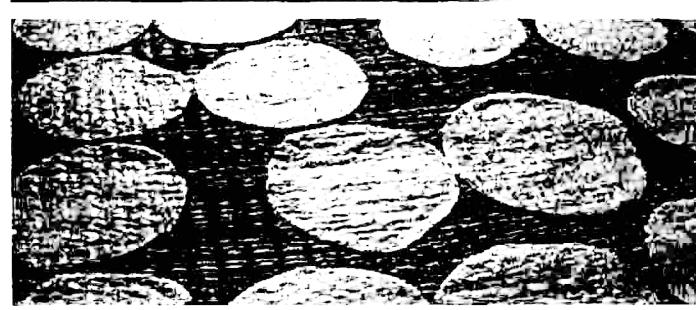
ผ้าขาวไส้หัวเหนียวปักปันข้าวโป่ง

กระบวนการต่อไปคือการตีให้เข้ากัน

แม่ใหญ่มารี บังครี

ข้าวโป่ง ที่ทำเป็นแผ่นๆ ก็จะนำไปรับประทานได้

กูมิปัญญา ก่อตั้งกีน
บุญยี่เป็ง เกษตร โทร. (081) 872-7400

ไปกินข้าวโป่ง (ข้าวเกรียบ) ที่บ้านคำไฟ คงมะไฟ

ข้าวมาประพร เพื่อมีให้ข้าวที่ตัดครก กระดิ่ง หรือครามอง ต้องตัดให้ตื้นๆ น้ำมันปืนเป็นลูกกลมๆ ขนาดเท่าไข่ไก่ จากนั้นจึงค่อยๆ ใช้มือท้าด้วยไข่เค็ม ต้มสุกผสมกับน้ำมันพีช เพื่อป้องกันแมลงศีรษะสกปรก ให้เป็นแผ่นบางๆ อาจต้องฝาด้วยฟอยล์ 2 แผ่น ก็ได้ บางบานใบตอง หรือกระดาษแก้วหันแมลงที่นั่นไว้เป็นก้อนลับ น้ำให้แห้งแบบนานๆ ได้

เมื่อได้แห้งข้าวโป่งแล้ว ต้องนำแฟ้น ข้าวโป่งไปผึ่งลมไว้บนผืนเสื่อหรือผ้าฯ บางๆ ให้ร่วม 1 คืน ทั้งหมดตัดโดยเด็ดขาด เมื่อผึ่งลมไว้ 1 คืน แล้ว ให้ลับหน้าแฟ้น เป็นผึ่งลมไว้อีก 1 คืน เป็นอันว่าใช้ได้

การใช้เครื่องดื่มน้ำซึ่งในการงานน้ำ ต่อไปนี้ คือเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สืบทอดเป็นมรดกภูมายาวนาน เครื่องดื่มน้ำซึ่งมีสรรพคุณทางยาเรียกว่า “ใบตัดหมา” เป็นพืชสมุนไพรที่ช่วยการขับลมในกระเพาะ

ที่สืบทอดเป็นมรดกภูมายาวนาน ต้องนำรากเครื่องดื่มมาบดผ่านสีต่อออก จากนั้นก็ตีให้เหลวเยื่อ ผสมกับ “น้ำข้าวโป่ง” หรือน้ำแข็งหัวเหนียวจนแน่น คุณสมบัติพิเศษของน้ำเครื่องดื่มน้ำซึ่งทำให้ข้าวโป่งพองแห่งว่าง ขณะนี้ไฟก็จะทำให้ข้าวเกรียบแตก และขณะที่ตีเป็นเม็ดเม็ดๆ แห้งๆ ก็จะไม่ติดครก

แม่ใหญ่มารี บังครี อายุ 50 เศษ อยู่บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 4 เล่าให้ฟัง ขณะกำลังดูแลเด็กๆ รุ่นสาวที่ยังเป็นลูกหลานสามลีร้ายที่มาช่วยต่อไปน้ำข้าวโป่งว่า

อัตราส่วนของการทําแป้งข้าวโป่งนั้น ต้องใช้หัวเหนียวจากน้ำดัน โดยเฉพาะข้าวพันธุ์ดอกไม้ หรือที่รู้จักกันว่า “ข้าวดอกไม้” เพราะมีกลิ่นหอม เหนียว นุ่ม แต่อាយจะใช้ข้าวอีกตัน ข้าวปาเขิง หรือข้าวสันปนาตองก็ได้ หากไม่สามารถหาข้าวพันธุ์ดอกไม้ได้ โดยจะต้องใช้หัวสารครั้งละ 3-4 ลิตร ไข่ไก่อีก 3-4 พอง น้ำตาลทราย หรือน้ำอ้อยลักษณะ 0.5

น้ำข้าวเกรียบ

เครื่องตัดหมา

องกันอาการห้องอีดห้องเพือ ใช้แต่งกลิ่นอาหารให้หอมหวานรับประทานก็ได้ การที่瓜บานนี่ยมนำมาแห่น้ำชาข้าวและผสม "ปูเปี้ย" เพื่อช่วยให้ข้าวหนี่ยานมุ่นจับตัวแน่นดี

เครื่องตัดหมา อาจเรียกแตกต่างกันไป เลยก็ว่า ชาวครัวสึเม่า เรียก "ต่ายาน กะผู้" หรือเรียก "ตัดหมา" คนภาคกลางเรียก "เครื่องระพังโถม" ส่วนพื้นเมืองล้านนาเรียกว่า

"หยาดหมา" ผู้คนรังหัดตราด เรียก "โถมตัน" ในขณะที่ชาวภาคใต้เรียก "ย่าน พาโถม"

ปัจจุบัน ผลผลิตข้าวโป่ง หรือข้าวเกรียบ โป่ง จากชุมชนบ้านค่าไฟ มากใช้งานค่าไฟ ตกแต่ง เพื่อให้ดูน่ารักประทาน และมีรสชาติ ดีขึ้น สำหรับข้าวโป่งชนิดที่เป็นของพื้นบ้าน แท้ๆ นั้น มีสีขาวเหลืองด้วย ไม่มีสีใดเจือนเป็น

เมื่อถึงขั้นตอนปีงข้าวเกรียบโป่งนิยมใช้ พินกอกอโภคธรรมล้านบ้าน เนื่องจากเป็น ช่วงหน้าหนาวพอดี จะได้ถือโอกาสส่งไฟ ไปด้วย หมุนสวาร์ฟถือช่วงเวลาที่พุดคุย เกี่ยวกับราสีกันตามประสา อุปกรณ์ที่ใช้ปีง ก็ทำกันอย่างง่ายๆ ใช้มีไฟฟ้าซึ่งสามารถหางๆ เก็บแผ่นกาวๆ ฯ เพื่อร่องແຜนข้าวเกรียบ โป่งสัก 2 อัน โดยรักษาบ้องกลมๆ สำหรับ

มือจับไว้ เพื่อใช้พลิกข้าวโป่งกลับไปกลับ มาขยับกำลังปีงบนกองไฟ เมื่อเมื่อข้าว เกรียบอุ่นไฟจะเริ่มพองขยายขนาดโตเดิมที่ เป็นสีเขียวสีเทาเหลืองนวลสังกลืนเหมือนน้ำร้อน ประทานยิ่งนัก

เรื่องราวสารชาวบ้าน

BY 叔 ชาลดา

